

har ogsaa en Garanti for, at det er det Rette, deri, at det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Omegn, som har Sæde i Udvalget, det ærede Medlem for Frederiksfund (P. Pedersen) i den Henseende har sluttet sig til Flertallet i Udvalget. Det er netop i Høilelsen af, at det for Sjælland har meget stor Betydning, at denne Dæmning strax bliver tagen i Brug som Forbindelsesled mellem Jernbanen og Havnen, at det ærede Medlem har sluttet sig til os Andre.

Ordføreren (Laub er): Maa jeg dog oplyse den meget ærede Minister om, at i Lovforslaget, saaledes som han forelagde det, stod der under Nr. 3: „Forbindelsen mellem Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard kan eventuelt tilveiebringes ved en Tunnel under Vesterbrogade eller ved et Spor langs den tidligere Jernbanedæmning“, men der staar ikke „tillige eventuelt“, og hvis jeg ellers kan lese Dansk, hvad jeg haaber, at jeg kan, saa betyder dette, at hvis Ministeren ikke finder det rigtigt at føre Banen over Vesterbro, saa kan han føre den ved en Tunnel under Vesterbro eller ad den gamle Jernbanedæmning. Saaledes maa det læses. — Den meget ærede Minister kom tilbage til Rjøbet af Enighedsværn. Med Hensyn til dette Punkt vil jeg dog bemærke, at vi jo fuldstændig erkjende, at Kjøbenhavns Kommune eier denne Jernbanedæmning, og at denne er en Værdigjenstand for Kommunen; men netop fordi den er en Værdigjenstand, og vi ville, at Kommunen skal give et Bederlag for Havnebanen, skal den afgive den, ligegyldig paa hvilken Maade den saa har erhvervet denne Værdigjenstand. Det er ikke en Gave, som Staten er saa ubarmhertig at tage tilbage; her er kun Tale om den vis Form for Ydelsen af et Bederlag fra Kommunens Side.

Judenrigsministeren (Lobiesen): Jeg tror, at her stadig er en Misforstaaelse tilstede. For mig personlig staar det som en Ubillighed at kræve det Offer af Kommunen, der kræves af den, men da jeg nu staar ene med denne min Anskuelse, maa jeg bøje mig for den modsatte Anskuelse. Jeg vil altsaa eventuelt, hvis der reises Krav fra det sjællandske Jernbanefelskabs Side om at anlægge en Jernbanelinie ad denne Dæmning, indvillige deri paa den Betingelse, at Kjøbenhavns Kommune giver sit Samtykke til at afstaa Dæmningen gratis. Men det, jeg nu klager over — thi den Opsfattelse, som jeg har med Hensyn til

det mindre Rigtige i, at Kjøbenhavns Kommune skal afgive Noget, har jeg jo maattet opgive — er, at man vil gjøre det hele for Landet nyttige Anlæg afhængigt af Kjøbenhavns Kommune alene; det er netop dette, man gjør, naar man absolut vil fremtvinge et Anlæg, om hvis Hensigtsmæssighed ærede Medlemmer kunne have een Mening, men om hvis Hensigtsmæssighed det sjællandske Jernbanefelskab kan have en ganske anden Mening; det er jo kun under Forudsætning af, at det sjællandske Jernbanefelskab ønsker at benytte Vigerslevlinien, at der er Grund til at gjøre denne Forbring til Kommunen. Derfor forekommer det mig, at, saaledes som Sagen nu staar, er der ingen Hindring for Loven, hvis man vil indskrænke sig til at gaa over eller under Vesterbro. Hvis man derimod anser det for nødvendigt at gaa Vigerslev-veien, vil man støtte det sjællandske Jernbanefelskab lige overfor Kjøbenhavns Kommune for at faae Sagen bragt i Orden; thi jeg maa selvfølgelig under Forudsætning af, at Indenrigsministeriets Vedelse til den Tid er i mine Hænder, rette mig efter den Afgjørelse, der har fundet Sted i begge Thing, forsaavidt Lovforslaget overhovedet er blevet til Lov, altsaa tiltraadt af Regjeringen. Der er altsaa Intet som helst at befrygte fra det anførte Standpunkt, men derimod er det at befrygte, at man gennem Endringen vil komme til et Anlæg, der ikke er hensigtsmæssigt, og lægge det i Kjøbenhavns Kommunes Haand at hindre hele Nyttens af Forslaget. Det er disse to Ting, jeg endnu klager over, thi mit tidligere Standpunkt maa jeg selvfølgelig opgive efter de Afstemninger, der have fundet Sted.

Octavius Hansen: Jeg skal blot tillade mig den korte Bemærkning, at hvis man ved en nærmere Undersøgelse af Sagen skulde komme til det Resultat, at det er den eneste rigtige Maade at tilveiebringe en Forbindelse mellem de sjællandske Jernbaner og Havnebanen paa, at gaa gennem en Tunnel under Vesterbro, og at denne Maade i enhver Henseende vil tilfredsstille Kravene til Forbindelsen, er Ministeren dog, hvis Flertallets Forslag vedtages, nødt til at tvinge det sjællandske Jernbanefelskab til at lægge et Spor langs Dæmningen til Vigerslev. Vi kunne ikke her have noget klart Begreb om, hvad der er den rigtige Forbindelse med Havnen, det er et teknisk Spørgsmaal af den allerstørste Betslighed; men vi skulde ikke lægge et saadan Pres paa, at det umuliggjør den Tunnel, der maaste ved nærmere